

تسلیمات مستقر بر روی ناوشکن جماران

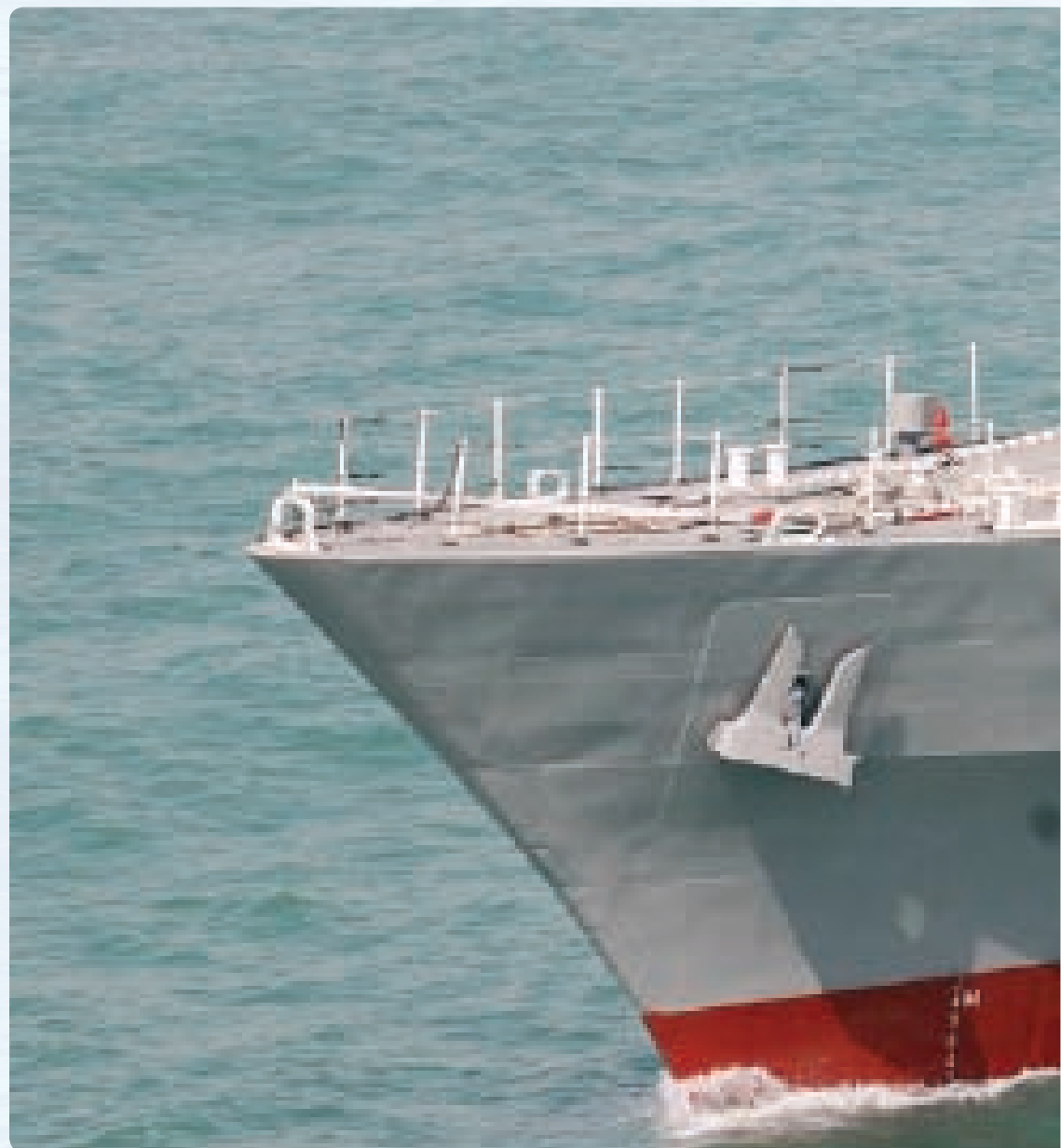
حرکت سریع ناوشکن جماران در دریا

فرود بالگرد روی عرشه جماران

ناوشکن جماران در مانور دریایی

تقریبی ۷ متر از بالاترین طبقه در نقطه ای مرتفع نصب شده تا فواصل دورتر را ببیند و سامانه دوم نیز کمی جلوتر و در ارتفاع کمتری نصب شده است. هر چند زاویه دید این دوربین ها در افق، مناسب است اما وجود ۲ سامانه برای پوشش دهی بهتر به محیط اطراف مناسب تر است.

این سامانه برای شرایط محیطی سخت دریا طراحی شده و زیرسامانه های تثبیت و متعادل کننده، گرمایش و سرمایش و کنترل رایانه ای تصاویر دارد. بدین ترتیب هر ۲ سمت ناو سیلان تا شعاع چند ده کیلومتر در روز و احتمالا شب زیر نظر چشمان تیزبینی قرار دارد که در صورت تمایل به استفاده نکردن از رادار، می توانند به کمک توپ های ناو ببینند. به کارگیری سامانه های اپتیکی حرارتی و لیزری در شناورها علاوه بر سامانه های راداری به حفظ توان رزمی این واحدها در نبردهای مدرن کمک شایانی می کند که مثالی از آن ها را ذکر کردیم.

ناو لجستیک خارک نیز یک کشتی پشتیبانی و سوخت رسان نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران است که سال ۱۹۷۷ در بریتانیا ساخته شد. این کشتی یکی از پیشرفته ترین شناورهای نظامی ایران است و گاهی ناو هلی کوپتربر نیروی دریایی ایران نامیده می شود، زیرا امکان پذیرش همزمان ۳ فروند بالگرد در اندازه «سی کینگ» را دارد. ناو بالگردبر خارک با طول ۲۰۷ متر و حدود ۲۵۰ مستخدم، بزرگترین ناو منطقه غرب آسیا است که هم اکنون در ناوگان جنوب نیروی دریایی ارتش اقدامات آمادی و پشتیبانی ناوشکن های رزمی نداجا را در پهنه آب های بین المللی انجام می دهد. ناو خارک به عنوان بزرگ ترین ناو منطقه، توسط ایران به انواع تجهیزات آفندی و پدافندی مجهز شد و هم اکنون نیز در زمینه لجستیک و پشتیبانی یگان های رزمی نیروی دریایی ایران نقشی بی بدیل دارد. این ناو به تازگی به پهپادهای دریاپایه نیز مجهز شده است. از آخرین ماموریت های ناو لجستیک خارک شرکت در ناوگروه های سوم، هفتم، نهم و دوازدهم نیروی دریایی اعزامی به منطقه خلیج عدن و تنگه باب المندب برای برقراری امنیت عبور و مرور ناوگان های تجاری و مقابله با دزدان دریایی بوده است. ناو لجستیک لاوان از دیگر ناوهای لجستیک نداجاست که توانایی حمل تانک را دارد. این ناو حدود ۳۰ سال عمر دارد و با وزنی بیش از ۲۸۵۰ تن وزن قادر است در خشکی (آب های کم عمق) پهلو بگیرد و دوباره با توان بسیار بالا به دریا باز گردد. سرعت این ناو پشتیبانی کننده بین ۱۳ تا ۱۴ گره دریایی است و در عملیات ها و ماموریت های مختلف کاربرد دارد.

خدمه می دهد. جماران ۶ طبقه دارد که طبقه اول متعلق به فرمانده و افسران ارشد است و طبقات زیرین نیز محل استراحت افسران دیگر و مهندسی هاست. ناوشکن جماران نمونه مهم و ارزشمندی از توان و اراده ایرانی است اما به طور قطع سقف اهداف نیروی دریایی راهبردی ما را پوشش نمی دهد. چنانچه فرمانده معظم کل قوا نیز در این باره در دستخطی که در کتاب یادبود ناوشکن جماران نوشتند و نمونه آن در دفتر فرمانده ناو نیز موجود است، تاکید دارند این تجربه گران بها سرآغاز مبارکی باشد برای فتح قله های ارزشمند دیگری که نوع ذهنی و ایمان استوار شما دریادلان ارتش جمهوری اسلامی ایران به ملت بزرگ و کشور سرافرازتان هدیه خواهیم کرد.

در اسکله ای که ناوشکن جماران حضور دارد شاهد ۲ ناوشکن پرصلابت ایرانی یعنی سیلان و البرز نیز بودیم که همزمان پهلو گرفته بودند و ناوهای لجستیک لاوان و تنب نیز در بخش دیگری از اسکله حاضر بودند. ناو لجستیک خارک که بزرگترین ناو لجستیک خاورمیانه به شمار می رود و در نوع خود در جهان کم نظیر است در فاصله ای دورتر از ساحل لنگر انداخته بود.

ناوشکن سیلان همان واحد دلاوری است که ۲۹ فروردین ۱۳۶۷ مورد تهاجم هواپیماهای آمریکایی قرار گرفت و اصابت بمب هدایت شونده لیزری به وسط ناو، آن را به وضعی درآورد که کسی باور نمی کرد ۲۱ سال بعد در حال حرکت باشد. پس از رهایی ناو از خطر غرق شدن با وجود آسیب دیدن بدنه و تیر اصلی کشتی و رساندن آن به پایگاه، متخصصان دلاور و خط شکن نیروی دریایی ارتش به بازسازی آن با اتکا به توان داخلی اقدام کردند، اما کار به همین جا ختم نشد.

سیلان در خط مقدم به سازی و ارتقا نیز قرار گرفت و سامانه های موشکی دوربرد انواع سامانه های هشداردهنده، فریب دهنده و سامانه های کمکی داخلی و سامانه های ارتباطی جدید در طی سال های بعد روی آن نصب شد و سیلان را از گذشته متفاوت کرد. یکی از آن ها سامانه دوربرد دیده بانی و ردگیری اپتیکی است. این نوع سامانه ها برای امور مختلفی چون دیده بانی، کشف و ردگیری اهداف متحرک و حتی رهگیری آنها طراحی می شوند. نمونه هایی از این سامانه ها قابلیت قفل کردن روی اهداف را دارند و در کنار توپ های پدافند هوایی، زمینی و دریایی در کشورمان به کار گرفته می شوند. حتی گونه ای از سامانه های حرارتی ساخته شده در کشور، توان آشکارسازی اهداف هوایی نزدیک شونده از برد ۱۵۰ کیلومتری را دارد. ۲ مجموعه از نوع اپتیکی در تصاویر یاد شده به چشم می خورد که یکی روی برجگی به ارتفاع